

Fra: Christine Michelet **Sendt:** 10.03.2026 13:31:00

Til: Postmottak KD <postmottak@kd.dep.no>

Emne: Sammenhengende håndskrift

Kjære Kari Nessa Nordtun,

Aller først; takk for at du er en engasjert kunnskapsminister! Det er viktig at vi har en leder i departementet som er klar og tydelig!

Dernest; Jeg sendte teksten under til Aftenposten i håp om å få startet en debatt om sammenhengende håndskrift. Dessverre tok de den ikke inn,- det er for mye annet nå om dagen, var deres begrunnelse. Kan jo si meg enig i det. Men tross disse fæle krigstider må vi evne å tenke langsiktig og forbi de daglige utfordringer.

Jeg er opptatt av håndskrift !

Som teksten nedenfor forteller, blir det lagt alt for lite vekt på det i dagens skole!

Og resultatet ser vi jo,- nærmest ingen har en god funksjonell skrift lenger.

I min tid som lærer satte jeg av den siste halvtimen hver fredag til å øve håndskrift helt ut 6.trinn, eller inntil jeg så at elevene mestret det.

Mitt ønske fra deg som kunnskapsminister er at du løfter dette frem i offentligheten! At du faktisk krever at norske barn og unge har en håndskrift som fungerer godt for dem og for de som skal lese hva de har skrevet. Krev at lærere setter av tid i klasserommet til å øve på skrift!

Jeg mener at Ipad og pc har ødelagt for våre barns håndskrift og synes det er flaut at norske barn ikke lenger mestrer å skrive for hånd, selv om det står at de skal lære å skrive i læreplanen.

Jeg håper du tar mitt innspill alvorlig og setter dette på dagsordenen for norske lærere.

Mvh

Christine Michelet

HVOR BLE DET AV DEN SAMMENHENGENDE HÅNSKRIFTEN?

Alle som kjenner barn og unge mennesker i dag legger kanskje merke til at de ikke lenger mestrer en sammenhengende håndskrift? De blander blokkbokstaver og trykkbokstaver i samme ord og nærmest ingen har en sammenhengende skrift.

Følger man med når de skriver ordene, ser man at de ikke vet hvor bokstavene skal begynne, noe som gjør løkkeskrift eller stavskrift vanskelig å skrive.

Alle husker vi foreldrenes og besteforeldrenes personlige, ofte vakre skrift. Vi gjenkjente straks hvem som hadde skrevet noe til oss enten på et bursdagskort, i brev form eller en hilsen i en hyttebok . Alle hadde sin særegne sammenhengende skrift.

Hvorfor har ingen unge en slik personlig skrift i dag?
Hvor gikk det galt?

I læreplanen står det at elever skal lære å lese, skrive og regne.

Jeg holder meg til det å lære å skrive i denne sammenheng.

Å lære seg en sammenhengende håndskrift trenger tid og trening, og en lærer som viser elevene nøye å starte bokstavene på riktig sted slik at de er enkle å binde sammen.

Personlig mener jeg at lærere i Norge svikter elevene når det gjelder denne læringen. Det settes av alt for lite tid til systematisk trening i dagens klasserom.

En sammenhengende skrift læres ikke bare i 1.-3. klasse, den må øves på i 4.- 7. trinn også. I dag skriver alle barn på Ipad eller pc og er veldig gode og raske på det. Men det hender man trenger å skrive noe for hånd også, og det burde være en selvfølge at norske barn mestrer det.

I de siste 50 årene har det stort sett vært løkkeskrift barna lærte og jeg mener den er for vanskelig for mange. Lærer man derimot stavskrift vil løkkene komme på naturlig etter hvert som barna får opp hastigheten i skrivingen sin, og flere vil kanskje mestre en sammenhengende skrift.

Snakker man med barn og unge om håndskrift i dag er omtrent alle litt flau over skriften sin. Jeg mener at det ikke er elevens feil!

Vi som underviser har sviktet dem ved ikke å lære dem det ordentlig!

Er det ikke litt pinlig at vi nå har en hel generasjon i Norge som ikke lenger har en pen og leselig håndskrift?

Min bønn til hver eneste lærer fra 1.- 7. trinn (og gjerne på høyere trinn også!) i dette landet setter av tid til å øve på skrift.

Man kan ikke overlate all skriving til Ipad og pc. Hva gjør vi hvis strømmen går?

Christine Michelet
pensjonert lærer